

WIGO WORSSELING

Als urban explorer kijkt Wigo Worsseling graag rond op plekken waar je normaal gesproken niet kunt komen, omdat het bedrijven- of privéterreinen zijn. "Doordat ze inmiddels zo lang verlaten zijn, lukt het vaak wel om binnen te komen", zegt hij. "Het is documenteren en ook een beetje avontuur. De foto's die ik mee naar huis neem zijn voor mij een soort trofee. Soms voelt het ook als een eerbetoon. In Italië kun je nog oude boerderijen vinden met prachtige fresco's op de muren."

Om betere foto's te kunnen maken ging hij naar de Fotovakschool in Boxtel. "Ik ben begonnen met de basisopleiding en vond het zo leuk dat ik daarna de vakopleiding ben gaan doen. Ik heb er veel geleerd en had het erg naar mijn zin. Na mijn afstuderen, viel ik een beetje in een gat. Toen ben ik lid geworden van de alumnivereniging.

Ik doe regelmatig workshops en ik kom ook wel eens op de open dagen."

Vergankelijk

In 2019 bezocht Wigo samen met andere fotografen Tsjernobyl, iets dat hij al heel lang wilde doen. Zijn foto's zijn een hommage aan de spookstad Pripjat in de Oekraïense oblast Kiev, Deze modelstad

van de Sovjet-regering met zo'n 50.000 inwoners, werd halsoverkop geëvacueerd na de ramp met de kerncentrale op 26 april 1986. "Samen met een gids struinden we zes dagen door de 'exclusion zone' (verboden zone). Er moesten allerlei vergunningen geregeld worden. Je mocht ook maar drie dagen achter elkaar in de zone zijn. Ons contact heeft toen wat foefjes uitgehaald om ons daar zes dagen te laten fotograferen. Het is verboden om de gebouwen binnen te gaan, maar dat hebben we natuurlijk wel gedaan. Het was een beetje een kat en muis spelletje met de bewaking, dat was wel spannend af en toe. Je ziet dan wat er gebeurt met een stad als die 38 jaar leegstaat en waar niets meer aan gedaan wordt. Alles is vergankelijk. De grote doorgaande weg was helemaal begroeid met bomen. Onze gids heeft de ramp meegemaakt en zijn verhaal maakte veel indruk. Sinds de Russische invasie van Oekraïne in 2022 komt de 'verboden zone' weer regelmatig in het nieuws. Toen de Russen het gebied bezetten was er angst of ze iets met de ingepakte kerncentrale zouden gaan doen. Maar ze zijn weer vertrokken, na het gebied nog vol mijnen te hebben gelegd. Er zijn bepaalde avonturiers, de zogenaamde Stalkers, die er nu nog steeds stiekem naar toe gaan. Ik zie af en toe foto's waarbij ik denk, mijn god, zometeen stap je op een mijn."

▲ The Class Of 1986.

< Ferris Wheel.

Verder staat Georgië met haar Sovjet-gebouwen en sanatoriums in de bergen nog op de lijst. Een al geplande reis moest vanwege corona worden afgeblazen. "En het verlaten eiland Hashima, voor de kust van Japan, dat ook een keer in een James Bond film is gebruikt. In het najaar ga ik waarschijnlijk weer naar Italië. En tussendoor weer dagtripsjes naar België, Luxemburg en Duitsland. Er is nog genoeg te doen."

Wc-papier

Wigo trekt er een enkele keer alleen op uit, maar hij raadt dit niemand aan. "Er zijn genoeg urbexers die het niet kunnen naver-tellen. Als er iets met je gebeurt is het voor hulp troepen moeilijk om je te traceren. We gingen eens in Luxemburg naar een fabriek met daarin een oude gasstoom-machine. De avond ervoor waren we al in het hotel aangekomen en zijn toen vast een verkennend rondje gaan doen op het terrein om te kijken of we een ingang konden vinden. Ondertussen werd het donker en toen we teruggingen ben ik in een overwoekerd gat gevallen. Ik kwam toen in een soort ondergrondse bunker terecht van tien meter diep. Gelukkig voor mij was er op de plek van het gat een berg zwart zand gestort waar ik op terecht kwam, anders was ik te pletter gevallen. Nu had ik niks. Verder heb nooit problemen gehad, of een bekeuring. Je komt wel eens bewaking of politie

^ Training.

tegen. Dan laat ik mijn foto's zien en is het meestal wel in orde." Beginnende explorers raadt Wigo aan zich aan te sluiten bij een Facebookgroep en onderling af te spreken. "Wees voorzichtig en doe alles met respect. Zorg dat je altijd een zaklamp bij je hebt. En ik zeg altijd als grap, maar ook wel serieus, denk aan een rol wc-papier. Want je moet vaak best wel wat moeite doen, om ergens

binnen te komen. Je moet onder hekken door en misschien de bewaking ontwijken. Dan ben je eindelijk binnen en moet je naar het toilet, op zo'n moment ga je echt niet meer terug." ●